

עבודה על המדות בפרקי אבות

"אל תבקש גדלה לעצמך, ואל תחמד כבוד"

(מסכת אבות, פרק ו, משנה ה)

במלים אחרות: גם אדם חכם ומכשר צריך להיות ענו ולא לחפץ להיות חשוב ומכבד בעיני אנשים.

שאלה משפחתית:

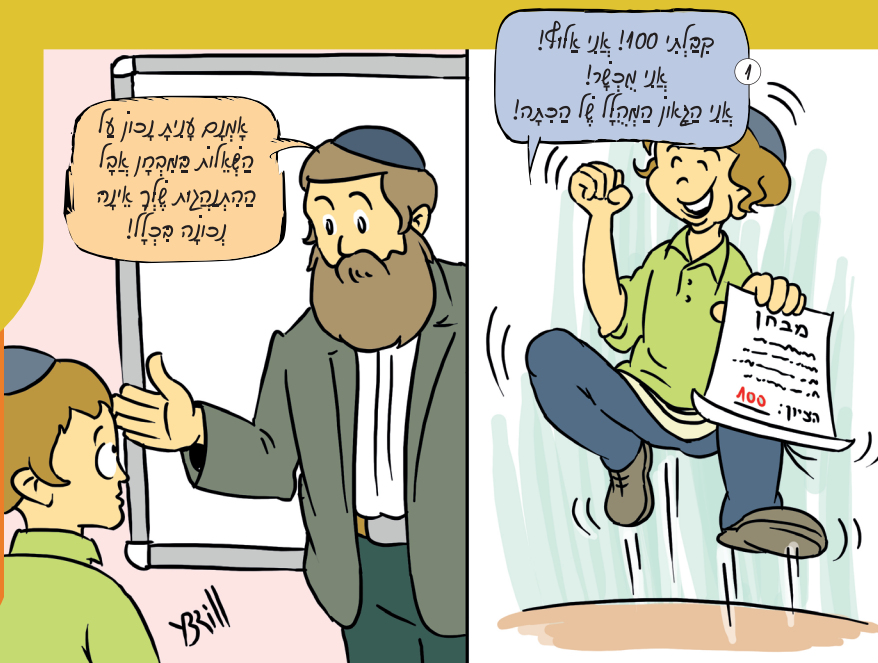
בקשו מההורים שלכם לספר לכם על דמות חשובה שהם מכבדים ומעריכים בעצמם מבלי שדרשו מהם לעשות זאת.

☐ שאלתי

משימה משפחתית:

עשו השבת מעשה טוב של נתינה כלפי אחד מבני המשפחה. עשו זאת מבלי לצפות שמשהו יודה לכם, יעריך אתכם או יתן לכם תמורה עבור המעשה הטוב שעשיתם.

☐ ביצעתי

קבלתה!

למוד משפחתי - חמש דקות בעקבות פרקי אבות

לכל אחד ואחת מאתנו יש מעלות וכשרונות. בחלק מהדברים אנו טובים מאחרים ובחלק מהדברים אחרים טובים מאתנו. כאשר אנו מבחינים במעלה או כשרון מיוחד שיש לנו, אנו צריכים לשומח בו ולהודות לה' על כך שנתן לנו אותו. עם הכשרון הזה גם נוכל לסייע לאחרים. למשל, מי שמכשר בלמוד יוכל לסייע לחבריו, ומי שמכשר בכשר גופני יוכל להרים משאות כבדים ולסייע לחבר שהתעייף להרים את התיק בטיול, למשל. אם קבלנו כשרון - הרי אנו צריכים להשתמש בו לכון הנכון ולא להתגאות חלילה, או לבקש כבוד וגדלה לעצמנו בשל כך. הרי אין זה הכשרון שלנו, בסך הכל קבלנו אותו במתנה מהשם יתברך.

שימו לב שהמלה "אני" דומה למלה "אין". באמת, אין לנו דבר ששייך לנו, הכל נתן לנו מהשם. אולם כאשר אדם מרגיש "אני", ושהכל שייך לו, והוא רוצה להיות יותר חשוב ומכבד - הוא עלול להתרחק מהשם. לעצמת זאת, כאשר אדם מודה להשם על הדברים הטובים שנתן לו ומסייע אתם לאחרים - הוא עושה בכך את רצון השם ומתקרב אליו.

למודתי

כיצד צריך להתייחס לתכונה טובה או תפקיד חשוב שיש לנו?

- א. לדאוג שייכבדו אותנו בשל כך ← א,צ
- ב. להשתמש בה לסייע לזולת ← ד,ש
- ג. להצטער שאיננו אנשים פשוטים ← ג,ר

* אספו את האותיות בתשובה הנכונה שענייתם, הן תשמשנה אתכם בכיתה במהלך השבוע הבא.